

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 17. Quæstio III. habita de S. Maximo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

& Eugenium priusquam Missam celebra-
ret, juramentum præstare coegerunt,
nunquam recipiendi hanc Epistolam.

Sæculum VII
A. C. 656.

§. XVII.

Quæstio tertio habita de S. Maximo.

Interim Constantinopoli mittuntur Man-
datarii, scilicet Theodosius Episcopus
Cæsariensis in Bithynia, nomine Patriar-
chæ, & Paulus atque Theodosius Con-
sules nomine Imperatoris, ad habendam
quæstionem de S. Maximo in loco exilii
sui. Hi postquam Bizyam vigesimo quar-
to Aug. Indictione decima quarta anno
656. pervenerunt, præmissis piis sermo-
nibus Theodosius Episcopus ad S. Maxi-
mum dixit: *Imperator & Patriarcha ex
te scire desiderant, quare cum Sede Con-
stantinopolitana non communices.* S. Ma-
ximus respondit: *Habetisne Mandata
scripta Imperatoris vel Patriarchæ?*
Theodosius reposuit: *Non merebamur,
Domine! tibi suspecti esse. Ut sim mi-
serrimus, Episcopi tamen nomen gero,
& bi Domini Senatoria Dignitate emi-
nent. Non venimus, insidias tibi stru-
cturi, quod Deus nolit!* S. Maximus re-
spondit: *Quocumque demum consilio ve-
neritis, liberrime dicam omnia, quæ pe-
titis, quamvis hæc jam prius tam bene
sciatis, ut nec ego ipse melius.*

Act. S. Ma-
ximi. to. 1. p.
44. & to. 6.
Conc. p. 471.
n. 3.

Sæculum VII
A.C. 656.

Nota vobis est nova Doctrina tempore Indictionis sextæ in Cyclo præterito (nempe anno 633.) exorta, quæ Alexandria a novem Cyri Articulis originem duxit, & a Sede Constantinopolitana approbata est. Scitis, quæ deinde a Patriarchis Sergio, Pirrho, & Paulo in suis Conciliis circa Fidem antiquam mutatum fuerit. Hæc est causa, quod cum Ecclesia Constantinopolitana non communicem. Auferantur hæc scandala, & date, ut in via trita Evangelii incedere possim, qualem inveni; incedam, nec mihi Dux nec Monitor opus erit. Ad hæc Theodosius: Quid igitur mali docemus?

S. Maximus respondit: Quia dicitis, unam esse in Jesu Christo Divinitatis & Humanitatis Operationem, Doctrinam Trinitatis & Incarnationis confunditis; nam docent Patres, id quod habet unam Operationem, esse unius Naturæ, & quod nullam Operationem habet, nihil esse. Id illis demonstravit pluribus argumentis, ferme iisdem, quæ in Colloquio cum Pirrho adhibuerat.

*Sup. Lib.
XXXVIII.
§. 42.*

Deinde Theodosius dixit: Quod factum est suadente Discretione, tanquam certo Definitum accipere non debes. S. Maximus: Si Typus, qui vetat ullam Voluntatem vel Operationem Domino Nostro tribuere, non est certa Definitio, cur ergo me probrose Nationibus barba-

ris

vis & infidelibus tradidistis? cur damna-
 ti sumus? cur socii mei, alter Selymbria, Sæculum VII
A. C. 656.
 alter Perberi tabescere coguntur? Theo-
 dosius dixit: Testor Deum, Judicem
 meum, quando editus fuit Typus, dixi,
 & ad buccum dico; male factum, & in
 ruinam multorum! sed prætextus fuit,
 ita lites Catholicorum de Voluntatibus &
 Operationibus sopiri posse. (*) S. Ma-
 ximus: Quis Fidelium recipere possit sub
 moderationis specie Edictum, supprimens
 verba Apostolorum, Prophetarum & Do-
 ctorum, ab ipso Deo missorum, quibus
 dixit: Qui recipit vos, me recipit, & Matt. 10. 40.
 qui vos rejicit, me rejicit? Diabolus
 quoque falsos suos Apostolos, falsos Pro-
 phetas, & falsos Doctores habet, nem-
 pe Hæreticos. Sicut ille, qui veros A-
 postolos recipit, Deum recipit, ita econ-
 tra qui falsos recipit, Diabolum recipit.
 Ergo quio Sanctos unacum Hæreticis re-
 jicit (sit dictis venia, quia veritatem lo-
 quor) Deum unacum Diabolo rejicit.
 Quamobrem cavete, ne sub specie pacis in
 Apostasiam labamur, quæ secundum Apo-
 stolum, Antichristum præcedet. Mentem
 meam vobis sincerissime aperio, Domini
 mei!

(*) Hæc aliquam affinitatem habent cum Edi-
 ctis Regis Franciæ, silentium imperantis utrique
 parti de Bulla Unigenitus litigantium. At in his
 Edictis nihil affirmatur, quod Fidem destruat.

Sæculum VII mei! ut vestri nostrique commiseratio
 A. C. 656. vos moveat. Cumque hæc intima animi
 mei sensa sint, compellere vultis, ut com-
 municem cum Ecclesia, in qua docetur
 contrarium? custodiat me Salvator meus!
 & in genua demissus dixit: Ego vero,
 quidquid mihi feceritis, nunquam move-
 ri me sinam, ut cum illis communicem,
 qui ejusmodi Doctrinam recipiunt.

S. Maximus
 in exilio.

Mandatarii tanta viri constantia con-
 sternati demissis capitibus diu vocem
 prefferunt. Tandem Theodosius Epis-
 copus erectus, & S. Maximum intuens
 dixit: *Vades nos habe pro Imperatore,*
eum, si nobiscum communices, Typum ab-
rogaturum. S. Maximus reposuit: *Ad-*
bucdum multum distamus. Quid dicen-
dum de Doctrina (hic ei sermo erat de
 Ecclési) *unius Voluntatis, quam in suis*
Conciliis Sergius & Pirrbus ad tollen-
dam omnem Operationem confirmarunt?
 Theodosius respondit: *Illud Edictum*
rejectum fuit. S. Maximus: *Ablatum*
est, quod pendebat e muro lapideo, sed
Doctrina cordibus hæret. Recipiatur
Damnatio Canonice in Concilio Romano
pronunciata; tunc corruet paries, qui
nos separat, & non amplius opus erit
exhortationibus, ultro communicabimus.
 Theodosius: *Concilio Romano valor deest,*
sine Mandatis Imperatoris celebrato. S.
 Maximus: *Si Mandata Imperatorum*
 Conci-

IX.

Conciliis Auctoritatem tribuunt, sequi-
 tur, recipienda esse illa Concilia, quæ
 Imperatores contra vocem: Consubstan-
 tialis, celebrari iusserunt, scilicet Ty-
 riense, Antiochenum, Seleuciense, Con-
 stantinopolitanum sub Eudoxio Ariano,
 Niceum in Thracia, Sirmiense, & post
 longum temporis spatium Ephesinum se-
 cundum, cui Dioscorus præfuit; nam
 omnia ista Concilia iubentibus Imperato-
 ribus celebrata fuere, & nihilominus o-
 mnia, quod impia dogmata defendant,
 damnata sunt. Cur non etiam rejicitis
 Concilium, in quo Paulus Sannofatenus
 sub Dionysio Papa & Dionysio Alexan-
 drino depositus fuit, & cui S. Gregorius
 Thaumaturgus præfuit? Nam jussu Im-
 peratoris non fuit convocatum. Ubi est
 ille Canon prohibens, ne Concilia sine
 Mandatis Imperatoris celebrata appro-
 bentur, aut præcipiens, ut ad ipsius Man-
 data convocentur? (*) Scitis, quod Ca-
 nones præcipiant, in qualibet Provincia
 bis in anno Synodos celebrari, & nullam
 de Mandatis Imperatoris mentionem fa-
 ciant. Verum dicis, inquit Theodosius,
 sana Doctrina causa est, cur Concilia ap-
 probentur. Sed edic! an non recipis lit-
 teras

Sæculum VII
 A. C. 656.
 Sup. L. XI.
 §. 48. L. XII.
 §. 10. Lib.
 XIV. §. 15.
 21. 13. Lib.
 XIII. §. 6.
 L. XXVII.
 §. 38.
 L. VIII. §. 1.
 5. Can. Nic.
 Sup. L. XI.
 §. 20.
 n. 13.

(*) Quid ad hæc S. Maximi argumenta Pro-
 testans, affirmans Imperatoris fuisse convocare &
 præesse Concilijs, respondeat?

Sæculum VIIteras Mennæ, ubi unam Voluntatem & A. C. 656. unam Operationem in Jesu Christo docet? S. Maximus: *Avertat Deus! vos rejicitis omnes Doctores, qui a tempore Concilii Calcedonensis extiterunt, & adversus errorem Severi pugnarunt, & ego recipiam Libellum Mennæ, Concilio posterioris, atque Severo, Apollinari, Macedonio, Ario, omnibus Hæreticis aperte faventis, & Concilium damnantis?* Theodosius: *Itane! unicam esse Operationem non admittis?* S. Maximus: *Et quis ex Doctoribus probatis unicam defendit?* Hic Theodosius confictos Textus Julii Papæ, S. Gregorii Thavmaturgi, & S. Athanasii protulit, & recitavit. S. Maximus: *Deum timeamus & cavemus, ne iram ejus in nos provocemus adducendo Textus Hæreticos! nemo ignorat, hos esse Apollinaris. Si alios habes, recita.* Theodosius duos alios exhibuit sub nomine S. Chrysoctomi, quibus perlectis S. Maximus dixit, esse Textus Nestorii. Illico Theodosius vultu ira exardente dixit: *Domine Monache! Satanas tuo ore loquitur.* S. Maximus: *Absit iracundia, Domine!* Simul ei ipsa illa verba in Nestorio ostendit.

Theodosius dixit: *Deus mihi testis est, Frater mi! quod hos Textus a Patriarcha acceperim, & tu dicis, quod alii Apollinaris, alii Nestorii sint.* Deinde pro-

protulit alium S. Cyrilli, qui unam Ope-
 rationem affirmare videbatur; quo lecto Sæculum VII
A. C. 656.

S. Maximus dixit: *Aliqui probant, esse
 Additionem Timothei Eluri. Sed de-
 mus esse S. Cyrilli, & sensum examine-
 mus.* Theodosius: *Id tibi vero non con-
 cedo, recipiendus est tibi Textus, ut so-
 nat. Novas nobis tradis Regulas, inquit
 S. Maximus, si verba Scripturæ & Pa-
 trum examini subicere prohibes.* Tum
 ex ipsa S. Scriptura Theodosium convi-
 cit; necessario esse examinandam, ut
 sensum capere valeamus, & non soli lit-
 teræ cum Judæis inhæreamus.

§. XVIII.

Pactum cum S. Maximo.

Cum deinde amplius de duabus Vo-
 luntatibus & duabus Operationibus
 disputassent, Theodosius Episcopus eo
 compulsus est, ut affirmaret; in Patribus
 legi, *Unam Voluntatem & aliam, Di-
 vinam & Humanam, duplicem Volunta-
 tem, sed non, duas Voluntates.* S. Ma-
 ximus respondit: *Per Deum! si quis di-
 cat, unam & alteram, Divinam & Hu-
 manam, seu duplicem, quot concipis Vo-
 luntates, unam vel duas?* Theodosius di-
 xit: *Scio, quid concipiam, sed non dico
 esse duas.* S. Maximus ad Consules ver-
 fus dixit: *Per Dei nomen! si quem dice-
 re audiat; unam & unam, seu unam &
 alteram*

n. 16.